

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27

Pn-1252/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu toga suda Željku Boriću, u pravnoj stvari tužitelja Damira Vukovića, OIB:99229115602, iz Splita, Savska 11, zastupanoga po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Lubina i Čutura j.t.d., iz Splita protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi naknade štete, nakon zaključene glavne rasprave 6. svibnja 2026. godine u prisustvu punomoćnice tužitelja Jelene Mandarić odvjetnice iz Splita i zakonskog zastupnika tužene ODO Split po Frani Amižiću, dana 21. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, da u roku od 15 dana plati tužitelju Damiru Vukoviću, OIB: 99229115602, iznos od 37,16 €, sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. travnja 2020. godine pa do 31. prosinca 2022. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. siječnja 2023. godine pa do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30.12.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.
- II. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, da u roku od 15 dana, na ime naknade parničnog troška, isplati tužitelju Damiru Vukoviću, OIB: 99229115602 iznos od 57,91 EUR, sa zateznom kamatom koja teče od 21. srpnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. U preostalom se dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio tužbu (listovi 1-3 spisa) protiv tužene radi naknade štete.

1.1. Protiv tužitelja je pod brojem K.13/2018 vođen kazneni postupak pred Županijskim sudom u Splitu. Tužitelj je bio optužen za kazneno djelo ubojstva iz članka 90.Kaznenog zakona/97. Presudom od 16.X.2018.godine tužitelj je pravomoćno oslobođen optužbe.

1.2. U tom postupku tužitelj je bio u pritvoru/istražnom zatvoru 1240 dana, pa je od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske zatražio da mu, naslonom na propis iz članka 480. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku/97, a prema propisu iz članka 25.stavak 4.Ustava Republike Hrvatske, nadoknadi štetu koju je trpio za vrijeme dok je bio lišen slobode i dok se nalazio u istražnom zatvoru.

1.3. Ministarstvo pravosuđa i uprave je u predmetu UP/I-702-03/20-01/52 dopisom od 2.II.2023.godine utvrdilo da je zahtjev tužitelje pravno osnovan, pa je ponudilo tužitelju da mu plati iznos od 46.078,40 € radi povrede prava osobnosti neosnovanim lišenjem slobode „s obzirom na trajanje uhićenja, narav i težinu kaznenog djela i ostale okolnosti slučaja“.

1.4. Tužitelj smatra da iznos koji je Ministarstvo pravosuđa i uprave ponudilo tužitelju nije primjeren.

1.5. Protiv tužitelja je u tom predmetu vođen postupak da bi on ubio svoju majku, državni organi (policija, državno odvjetništvo i sud) su javnost kontinuirano obavještavali da bi tužitelj ubio svoju majku, pa su o tome „sredstva javnog priopćavanja“ obavještavali javnost kao da je tužitelj to i učinio, premda je istina sasvim drugačija, pa je tužitelj trpio povredu prava osobnosti prouzročenu neosnovanim lišenjem slobode u trajanju od 1240 dana.

1.6. Tužitelj je lišen slobode dana 9.veljače 2010.godine u 16:00 sati. Dana 26.V.2013.godine tužitelj je proveo u zatvoru, vrlo malo je spavao bio je iscrpljen, slabo je jeo, trpio je duševne boli jer ga je tuženik osumnjičio da bi ubio svoju majku, pa traži da mu tuženik za taj dan plati iznos od 345,29 € na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti, jer mu je takvim ponašanjem tuženika oduzeto pravo na slobodu, pravo na ugled, pravo na čast, pravo na dostojanstvo i pravo na uživanje u obiteljskom životu sa suprugom i kćeri. Lišenjem slobode tužitelju je tuženik onemogućio da radi, a radio je kao pomorac, pa mu je povrijedio pravo na rad iz članka 55.Ustava Republike Hrvatske pa mu je tužitelj onemogućio i pravo na zaradu kojom je mogao sebi i obitelji slobodan i dostojan život, koje pravo je propisano člankom 56.stavak 1. Ustava Republike Hrvatske.

2. Tužena je podnijela odgovor na tužbu (listovi 8-10 spisa).

2.1. Prvenstveno, ističe se kako uz tužbu nije priložena valjana punomoć za zastupanje tužitelja u ovom postupku, odnosno tužitelj nije izdao punomoć za vođenje parnice sukladno čl. 95. i 97. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), pa se predlaže sudu postupiti sukladno čl. 98. ZPP-a i pozvati naznačene punomoćnike na podnošenje uredne punomoći. U protivnom, predlaže se tužbu odbaciti, sukladno čl.

285. u svezi čl. 281. i čl. 109. ZPP-a, te naložiti tužitelju plaćanje parničnog troška tuženiku.

2.2. Nadalje, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, predlaže odbiti tužbeni zahtjev te naložiti tužitelju plaćanje parničnog troška tuženiku.

2.3. Predmetnom tužbom tužitelj, pozivom na odredbu čl. 480. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj: 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 115/06, dalje: ZKP), potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti prouzročene neosnovanim lišenjem slobode za vrijeme provedeno u pritvoru, i to za dan 26. svibnja 2013., u iznosu od 345,29 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. svibnja 2013. do isplate.

2.4. Tužbeni zahtjev nije osnovan, odnosno tuženik ističe prigovor zastare potraživanja tužitelja.

2.5. Naime, kod činjenice da je tužitelj odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: I KŽ-679/2018-7 od 17. prosinca 2019. zaprimio u siječnju 2020. a da je tužba u predmetnoj pravnoj stvari podnesena 24. travnja 2024. to je predmetna tražbina tužitelja zastarjela, sukladno čl. 477. i čl. 478. ZKP-a u svezi odredbe čl. 238. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu: ZOO).

2.6. Podredno, ako sud ne prihvati istaknuti prigovor zastare, tuženik navodi kako slijedi:

Nije sporno da se tužitelj nalazio u pritvoru od 09. veljače 2010. do 02. srpnja 2013. i da je presudom Županijskog suda u Splitu, broj: K-13/18 od 16. listopada 2018. potvrđenom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: I KŽ 679/2018-7 od 17. prosinca 2019. pravomoćno oslobođen optužbe.

2.7. Prvenstveno, naglašava se da u konkretnom slučaju tužitelj potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti prouzročene neosnovanim lišenjem slobode i to isključivo za jedan (1) dan proveden u pritvoru (26. svibnja 2013.) te da je pred Općinskim sudom u Splitu podnio više desetaka tužbi kojima se na isti način i u istom iznosu traži naknada štete za svaki pojedini dan proveden u pritvoru, pa se primjerice navode postupci pod poslovnim brojevima: Pn-159/2023, Pn-175/2023, Pn-160/2023, Pn-173/2023, Pn-195/2023, Pn-195/2023, Pn-181/2023, Pn-193/2023, Pn-206/2023, Pn-214/2023, Pn-157/2023, Pn-162/2023, Pn-199/2023, Pn-150/2023, Pn-205/2023, Pn-196/2023, Pn-217/2023, Pn-224/2023, Pn-202/2023, Pn-221/2023...

2.8. Slijedom navedenoga, osporava se osnov ovako postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja, odnosno potraživanja naknade štete za svaki pojedini dan proveden u pritvoru, s obzirom na to da isto ne može egzistirati kao samostalna cjelina. Uostalom, i prema sudskoj praksi u istovrsnim predmetima uzima se u obzir cjelokupno vrijeme trajanja neosnovanog lišenja slobode.

2.9. Naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti uzrokovanog neosnovanim lišenjem slobode prosuđuje se prema odredbi čl. 1100. ZOO-a kao jedinstvena šteta koja obuhvaća sve štetne posljedice proizašle iz neosnovanog lišenja slobode vodeći računa upravo o ukupnom vremenu trajanja pritvora. Stoga, razdoblje provedeno u pritvoru, kao jednu od okolnosti u smislu čl. 1100. ZOO-a koja utječe na visinu pravične novčane naknade, valja razmatrati kao jednu cjelinu pa se ne može svaki pojedini dan proveden u pritvoru sagledavati izdvojeno, odnosno pravičnu novčanu naknadu u konkretnom slučaju prosuđivati samostalno za pojedini dan.

2.10. Nadalje, naknada pravične novčane naknade predstavlja satisfakciju te kao takva ne smije pogodovati ciljevima koji su protivni njezinoj naravi i društvenoj svrsi.

2.11. Postupanje tužitelja (točnije naznačenih punomoćnika) koji za svaki pojedini dan proveden u pritvoru podnosi posebnu tužbu radi naknade neimovinske štete, osobito vodeći računa o kojem se razdoblju radi, nedvojbeno predstavlja zlouporabu procesnih ovlaštenja kao i nedopušteno raspolaganje stranke iz čl. 3. st. 3. ZPP-a. Isto tako, ukazuje na lukrativne pobude, odnosno usmjerenost ciljevima koji su protivni i naravi i društvenoj svrsi pravične novčane naknade.

2.12. Naime, za ovakvo postupanje nema nikakvog opravdanja jer se svi zahtjevi temelje na identičnom činjeničnom i pravnom osnovu, odnosno svi ti zahtjevi u suštini čine samo jedan zahtjev za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava slobode, pa se polazeći od načela savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja/načela zabrane zlouporabe prava te načela ekonomičnosti postupka, iz čl. 9. i 10. ZPP-a, predlaže sudu, sukladno čl. 313. ZPP-a, odrediti spajanje tih postupaka radi zajedničkog raspravljanja i donošenja zajedničke odluke.

2.13. Podredno, pod pretpostavkom da bi se u konkretnom slučaju radilo o tužbenom zahtjevu koji bi mogao samostalno egzistirati (što se osporava), odnosno ako sud odbije sve istaknute prigovore tuženika i ne prihvati prijedlog tuženika za spajanjem postupaka, svakako je prilikom odmjeravanja visine pravične novčane naknade potrebno imati u vidu činjenicu vođenja postupaka po identičnim zahtjevima tužitelja.

2.14. Nadalje, uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, osobito vremensko razdoblje provedeno u pritvoru, te vodeći računa o cilju i svrsi kojoj pravična naknada služi, zatraženi iznos naknade štete po danu provedenom u pritvoru svakako je previsoko postavljen.

2.15. U tom smislu tuženik ukazuje na sudsku praksu u istovrsnim predmetima, pa se tako primjerice ukazuje na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Rev-1702/18-2 od 26. siječnja 2022. u kojoj revizijski sud prihvaća stajališta nižestupanijskih sudova po kojima bi tužitelju pripadao iznos od 39,82 EUR/300,00 kn po danu i broj: Rev-853/17-2 od 04. svibnja 2021. u kojoj revizijski sud izražava shvaćanje prema kojem bi tužitelju pripadao iznos od 46,45 EUR/350,00 kn po danu neosnovanog pritvaranja.

2.16. Isto tako, tuženik ukazuje i na odluke županijskih sudova, i to: GŽ 449/2022-2 od 22. veljače 2023. Županijski sud u Dubrovniku GŽ 524/2022-2 od 03. siječnja 2023. Županijski sud u Zadru GŽ 2398/2021-5 od 13. prosinca 2022. Županijski sud u Zagrebu GŽ GŽ-157/202-3 od 16. studenoga 2021., Županijski sud u Velikoj Gorici, kojima je tužiteljima dosuđen iznos od cca 53,00 EUR do cca 59,00 EUR.

2.17. Ujedno, osporava se i tijek zateznih kamata na zatraženi iznos pravične novčane naknade. Naime, tužitelj neosnovano potražuje kamate od dana kada je proveo dan u pritvoru jer mu iste sukladno odredbi čl. 1103. ZOO-a pripadaju od dana podnošenja pisanog zahtjeva. Dodatno, stopa zatezne kamate (za razdoblje nakon siječnja 2023.) na način kako je zatražena u tužbi nije u skladu s čl. 29. st. 2. ZOO-a.

3. Sud je: pregledao dokaznu dokumentaciju priloženu uz odgovor na tužbu (listovi 12-43 spisa), pregledao dokaznu dokumentaciju priloženu na ročištu od 3. prosinca 2025. godine (listovi 62-79 spisa), pregledao spise Općinskog suda u Splitu Pn-269/2023 i Pn-150/2023 na ročištu od 6. svibnja 2026. godine (list 82 spisa).

4. Daljnjih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Naime, među strankama nije sporno da se tužitelj nalazio u pritvoru od 9. veljače 2010. godine do 2. srpnja 2013. godine.

6.1. Nadalje nije sporno da je tužitelj, presudom Županijskog suda u Splitu K – 13/18 od 16. listopada 2018. godine, potvrđenom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske I KŽ-679/2018 – 7 od 17. prosinca 2019. godine - pravomoćno oslobođen optužbe.

7. Sporno jest pripada li tužitelju pravo na naknadu štete zbog boravka u zatvoru dana 26. svibnja 2013. godine.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu neimovinske štete radi neutemeljenog uhićenja i neosnovanog boravka tužitelja u istražnom zatvoru.

9. Prema izloženom nije sporno da je tužitelj dana 26. svibnja 2013. godine bio u istražnom zatvoru.

10. Prema generalnoj odredbi čl. 14. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25; u daljnjem tekstu ZKP 08), osoba koja je neopravdano osuđena za kazneno djelo ili je neosnovano uhićena ima pravo na svekoliku rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz sredstava državnog proračuna te druga prava utvrđena zakonom.

10.1. Postupak za naknadu štete i ostvarivanje drugih prava neopravdano osuđenih ili neutemeljeno uhićenih osoba propisan je u ranijem Zakonu o kaznenom postupku (Narodne novine broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06; dalje ZKP 97) u glavi XXX. s tim da su, temeljem odredbe čl. 573. al. 3. ZKP 08, odredbe Glave XXX. ZKP-a 97 i nadalje u primjeni do donošenja posebnog zakona. 12.2. Prema odredbi čl. 480. st. 1. ZKP-a 97, pravo na naknadu štete pripada, između ostalog, i osobi koja je bila u pritvoru, a nije došlo do pokretanja kaznenog postupka, ili je postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem, ili je pravomoćnom presudom oslobođena optužbe ili je optužba odbijena.

11. U konkretnom se slučaju radi o neutemeljenom boravku u pritvoru jer je na to ukazao konačni ishod kaznenog postupka, koji je završio donošenjem presude Županijskog suda u Splitu broj K 13/18 od 16. listopada 2018. g. kojom se optuženi Damir Vuković (tužitelj) oslobađa od optužbe.

12. U postupku je trebalo raspraviti i utvrditi pripada li tužitelju pravo na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti uslijed neutemeljenog lišenja slobode. Također, trebalo je odlučiti jesu li osnovani prigovori tuženika koji se odnose na valjanost punomoći i zastaru potraživanja tužitelja.

13. U postupku je utvrđeno sljedeće:

- kako je tužitelj bio optužen da bi 26. siječnja 2010. oko 11,00 sati na adresi Vinkovačka 29/IV ušao u stan svoje tete Anđe Vuković, znajući da se u to vrijeme u njemu nalazila njegova majka Ana Vuković, te da je u cilju oduzimanja života nasrnuo na nju dok se nalazila u kupaonici, da ju je udario tupotvrdim predmetom u predjelu desne strane čela i obrve, zadavši joj dvije razderotne rane, uslijed čega je ona pala na pod, a potom je iz neposredne blizine iz vatrenog oružja ispalio dva hica na nju, zadavši joj dvije strijelne ozljede prsnog koša, prijelom desne nadlaktice, ključnih kosti, lopatica, prvog, drugog desnog i trećeg i četvrtog lijevog rebra, koje predstavljaju osobito teške ozljede za život uslijed kojih je preminuo, to jest da je počinio kazneno djelo protiv života i tijela – ubojstva, djelo opisano i kažnjivo po čl. 90. Kaznenog zakona

- kako je odlukom Županijskog suda u Splitu K-45/10 od 10. listopada 2011. tužitelj proglašen krivim za naprijed navedeno kazneno djelo ubojstva, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 15 godina u koju je uračunato vrijeme koje je provedeno u pritvoru od 9. veljače 2010. pa nadalje;

- kako je rješenjem Vrhovnog suda RH I KŽ-983/11 od 6. ožujka 2012. ukinuta naprijed navedena prvostupanjska odluka i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje;

- kako je presudom Županijskog suda u Splitu K-20/12 tuženik ponovno proglašen krivim za kazneno djelo ubojstva, te mu je izrečena ista kazna zatvora u trajanju od 15 godina u koju je uračunato vrijeme koje je provedeno u pritvoru od 9. veljače 2010. pa nadalje; - kako je rješenjem VSRH broj I KŽ-404/13 od 2. srpnja 2013. ponovno ukinuta prvostupanjska odluka i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje;

- kako je presudom Županijskog suda u Splitu broj K-43/13 od 21. srpnja 2017. tuženik oslobođen optužbe zbog navedenog kaznenog dijela ubojstva;

- kako je rješenjem VSRH broj I KŽ-483/17 od 10. srpnja 2018. ukinuta odluka Županijskog suda u Splitu K-43/13 te predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje;

- kako je presudom Županijskog suda u Splitu K-13/18 tuženik oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo ubojstva svoje majke Ane Vuković 26. siječnja 2020;

- kako je presudom VSRH I KŽ-679/2018-7 od 17. prosinca 2019. odbijena je kao neosnovana žalba državnog odvjetnika te potvrđena oslobađajuća prvostupanjska presuda broj K-13/2018;

- kako je punomoćnik tužitelja naprijed navedenu presudu VSRH I KŽ679/2018-7 od 17. prosinca 2019. zaprimio 3. siječnja 2020., a sam tužitelj 9. siječnja 2020; - kako je tužitelj u istražnom zatvoru boravio u razdoblju od 9. veljače 2010. do 2. srpnja 2013., ukupno 1240 dana, ili u godinama, 3 godine i 144 dana, što među strankama nije sporno;

-kako se tužitelj obratio Ministarstvu pravosuđa radi sporazuma o utvrđenju, vrsti i visini štete 10. travnja 2020;

-kako je Ministarstvo pravosuđa RH u predmetu UP/I-702-03/20-01/52 dopisom od 2. veljače 2023. utvrdilo da je zahtjev tužitelja pravno osnovan, te mu je ponuđena isplata ukupnog iznosa od 46.078,40 eur, odnosno 37,16 eur po danu provedenom u pritvoru;

-kako je predmetna tužba podnijeta: 24. travnja 2024. godine.

14. Glede pitanja punomoći, odredbom čl. 95. ZPP određena su ovlaštenja punomoćnika u parnici ako mu je stranka izdala punomoć za vođenje parnice, dok je odredbom čl. 97. propisana forma punomoći koju stranka izdaje, te je u st. 3. određeno da sud može, ukoliko posumnja u istinitost pisane punomoći, rješenjem odrediti podnošenje ovjerene punomoći.

15. Iz pisanih punomoći koje su dostavljene uz tužbu proizlazi da su izdane 31. ožujka 2023. za zastupanje tužitelja u postupku za naknadu štete koju je tužitelj zatražio u postupku broj UP/I-702-03/20-01/52 od Ministarstva pravosuđa i uprave RH.

16. Predmetni postupci za naknadu štete pojedini su u nizu postupaka u kojima je tužitelj ustao tužbom radi naknade štete za jedan dan proveden u istražnom zatvoru, a nakon što se obratio zahtjevom Ministarstva pravosuđa i uprave RH, koji je zahtjev zaprimljen 10. travnja 2020. te mu je dodijeljena klasifikacijska oznaka UP/I702-03/20 01/52. Kako se radi o predmetu naknade štete koji je proizišao nakon obraćanja nadležnom Ministarstvu, ocjena je ovog suda da je riječ o valjanoj pisanoj punomoći i da nema nikakvih razloga temeljem kojih bi sud posumnjao u istinitost pisane punomoći, sve pozivom na odredbe čl. 89., 89.a i 95. ZPP.

17. S obzirom da se pred ovim sudom vodi 1240 parnica tužitelja, pregledom rješenja ovog suda 39 Su-664/2024 od 10. travnja 2024. utvrđeno je da je tužitelj 27. ožujka 2024. ovlastio odvjetnike Željka Lubinu, Branka Čuturu i Jelenu Mandarić iz

Odvjetničkog društva Lubina i Čutura j.t.d. da ga zastupaju u svim predmetima koji se vode pred ovim sudom.

18. Odredbom čl. 22. Ustava Republike Hrvatske propisano je da su čovjekovo pravo i sloboda nepovrjedivi te da se nikome ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.

19. Odredbom čl. 25. st. 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je da svatko tko je nezakonito bio lišen slobode ili osuđen ima, u skladu sa Zakonom, pravo na odštetu i javnu ispriku. Riječ je o posebnom nenovčanom obliku naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobe, ugleda, časti i slobode.

20. Odredbom čl. 9. st. 5. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, a koje je Republika Hrvatska prihvatila retroaktivno počev od 06. listopada 1991., propisano je da svaka osoba koja je bila žrtva nezakonitog uhićenja ili pritvora ima pravo na naknadu štete.

21. Pravo na slobodu i sigurnost, uključujući i pravo na odštetu žrtvama nezakonitog uhićenja ili pritvaranja propisano je odredbom čl. 5. st. 1. i 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN – Međunarodni ugovori 6/99, 88/99).

22. Pitanje naknade štete neopravdano osuđenim i neutemeljeno uhićenim osobama razrađeno je u materijalno pravnim i procesno pravnim odredbama Zakona o kaznenom postupku i Zakona o obveznim odnosima.

23. Uvjeti za naknadu štete zbog neopravdane osude ili neutemeljenog uhićenja mogu se podijeliti na kazneno – pravne (da postoji neopravdana osuda ili neutemeljeno uhićenje) i na građansko - pravne (da je počinjena šteta i uzročnost). Da bi neka osoba ostvarila svoje pravo na naknadu štete, ti uvjeti moraju biti kumulativno ispunjeni.

24. ZKP u čl. 476. («NN» br. 110/97, 27/98, 58/99 112/99, 58/02, 143/02, 178/04, 115/06, 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 i 145/13) određuje kada oštećeni ima pravo na naknadu štete zbog neopravdane osude, dok u čl. 480. taksativno nabroja slučajeve kada oštećenom pripada pravo na naknadu štete radi neutemeljenog uhićenja i nezakonitog pritvora.

24.1. Tako, čl. 480. ZKP u st. 1. toč. 1. propisuje da pravo na naknadu štete pripada osobi koja je bila u pritvoru, a nije došlo do pokretanja kaznenog postupka, ili je postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem, ili je pravomoćnom presudom oslobođena optužbe, ili je optužba odbijena.

24.2. U primjeni navedene zakonske odredbe VSRH je u nizu svojih odluka (Rev-766/09, Rev-474/09, Rev-505/23 i dr.) izrazio pravno shvaćanje da naknada za neutemeljeno pritvaranje (uhićenje) predstavlja naknadu za jedinstveni vid štete u kojoj su obuhvaćene sve štetne posljedice nematerijalne štete vezane uz neosnovano pritvorenog proistekle iz neosnovane povrede slobode, a to znači i pretrpljeni strah i duševne boli zbog povrede ugleda i časti.

25. Da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete zbog nezakonito određenog pritvora mora u tijeku postupka dokazati da je pritvor bio nezakonito određen.

26. U konkretnom slučaju riječ je upravo o neutemeljenom i nezakonito određenom pritvoru, koji je trajao od 9. veljače 2010. do 2. srpnja 2013., odnosno ukupno 1240 (tisućudvjestočetdeset) dana ili u godinama: tri pune godine i 144 dana, računajući kao prvi dan 9. veljače 2010., a kao zadnji dan 2. srpnja 2013.

26.1. Ova okolnost među strankama nije sporna, s obzirom da je tuženik nakon višegodišnjeg suđenja pravomoćnom odlukom Županijskog suda u Splitu broj K-13/18 od 16. listopada 2018. oslobođen optužbe.

27. Osnov odgovornosti proizlazi iz naprijed citiranih odredbi Zakona o kaznenom postupku te pored citiranih odredbi i generalne odredbe čl. 14. ZKP 08 - 8

- Pn-352/2024-14 prema kojoj osoba koja je neopravdano osuđena za kazneno djelo ili je neosnovano uhićena ima pravo na svekoliku rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz sredstava državnog proračuna te druga prava utvrđena zakonom.

28. Nadalje, nije sporno da su u konkretnom slučaju ispunjene procesne pretpostavke za podnošenje tužbe, s obzirom da se tužitelj prije podnošenja tužbe obratio zahtjevom za mirno rješenje spora nadležnom ministarstvu, s time da je za svaki dan proveden u zatvoru tražio 66,36 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče za svaki pojedini dan proveden u pritvoru do isplate.

29. Kod dosuđivanja naknade neimovinske štete koju treba odrediti u skladu s odredbom čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje ZOO), koji se u ovoj pravnoj stvari primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. tog Zakona, treba na umu imati sve okolnosti konkretnog slučaja i to posebno: trajanje lišenja slobode, specifične uvjete izdržavanja kazne, reakcije životne sredine na lišenje slobode, zabrinutost oštećenog zbog moguće osude, teškoće prilikom ponovnog uključivanja u život na slobodi, težinu i prirodu kaznenog djela koje je bilo stavljeno na teret tužitelju, osuđivanost tužitelja, okolnost da li je tužitelj pritvoren po prvi put te gdje je pritvoren, da li je zbog pritvaranja ostala nezbrinuta obitelj koju je uzdržavao, te naravno i osobito jačinu povrede prava osobnosti odnosno jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli koje je zbog povrede slobode, ugleda i časti pretrpio tužitelj.

30. Sud je u dokazne svrhe, uz suglasnost stranaka, pregledao spis Općinskog suda u Splitu Pn-359/2024 u kojem je izveden dokaz vještačenjem tužitelja po sudskoj vještakinji za psihijatriju te je pregledao spis Općinskog suda u Splitu Pn-150/2023 u kojem je izveden dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke, saslušanjem svjedokinje Iris Vuković, saslušanjem svjedoka Jerka Kosora.

30.1. Sud je uvažio okolnost da su se stranke na ročištu suglasile da se citirani zapisnici pročitaju, kao i činjenicu da je tužitelj pred ovim sudom ustao tužbom za svaki dan proveden u istražnom zatvoru (1240 dana odnosno 1240 predmeta) te da se radi o danima koji se međusobno ne razlikuju ni po čemu niti je tužitelj u tužbi tvrdio da bi povreda prava osobnosti bila po bilo čemu drugačija na različite dane koje je proveo u istražnom zatvoru u periodu od 9. veljače 2010. do 2. srpnja 2013; što uostalom nije niti logično.

31. Tužitelj u svom iskazu na ročištu od 17. veljače 2025. godine (listovi 453 i 454 spisa Općinskog suda u Splitu Pn-150/2023) izjavljuje: Ja sam nažalost u pritvoru u zatvoru u Splitu bio u razdoblju od 10. veljače 2010. do 2. srpnja 2013. godine. Naime bio sam neosnovano optužen za ubojstvo moje majke. Ja se niti ne usudim izgovoriti te riječi jer mi je to nezamislivo zašto su me neosnovano optužili. Naposljetku sam bio oslobođen od te monstruozne optužbe. Međutim, prema mojim saznanjima taj slučaj ubojstva ni do dan danas nije riješen, tj. ni do dan danas nije pronađen počinitelj. Mene je to naravno jako pogodilo, ta neosnovana i monstruozna optužba za nešto što ja nisam učinio, niti mogu praktično izgovoriti. Pogodilo me s jedne strane kao osobu, dakle mene osobno, a s druge strane me pogodilo jer sam nažalost osjetio jak negativan društveni pritisak na mene, nakon što su te neistine objavili mediji. Praktično cijela moja šira obitelj, cijela moja rodbina, te praktično svi moji prijatelji i poznanici okrenuli su mi leđa te više nisam imao niti mogao imati bilo kakav kontakt s njima, a jasno sam osjećao tu neosnovanu društvenu osudu. Zbog toga sam trpio velike duševne boli koje trpim i danas, jer ta stigma o kojoj sam vam upravo govorio traje i danas, i tu nema značajnijih pomaka u poboljšanju, premda sam ja oslobođen od navedene optužbe. Ovaj neosnovani odlazak u pritvor na navedeno dugo razdoblje -

9 - Pn-352/2024-14 mene je doslovno i praktično otrgnuo od moje obitelji, od mog posla, od moje karijere, Jedini koji mi nisu u svemu tome okrenuli leđa su upravo moja kćer i moja supruga, te vrlo vrlo rijetki poneki od moje rodbine i prijatelja, svi ostali jesu.

31.1. Na poseban upit zamj. pun. tužitelja, tužitelj odgovara da nije u tom teškom razdoblju koje nažalost se proteže i dna danas da hvala Bogu nije imao suicidalne pomisli, ali da mu je bilo nezamislivo teško jest. Naime, on je odgajan u katoličkom moralnom duhu, da bude pošten, da nikoga ne povrijedi i vjerovao je sve do ovoga slučaja u sustav, u institucije, ali se upravo na svom ovom opisanom slučaju jako razočarao u sustav i institucije, jer ponavlja neosnovano je optužen za nešto što nije učinio i zbog toga je platio veliku cijenu i dobio neosnovanu društvenu osudu.

32. Svjedokinja Iris Vuković, kći Damira, iz Splita u svom iskazu na ročištu od 17. veljače 2025. godine (listovi 452 i 453 spisa Općinskog suda u Splitu Pn-150/2023) izjavljuje: Kako sam kazala, ja sam kćer tužitelja. Tužitelj, moj otac, proveo je u zatvoru, odnosno u pritvoru nešto više od 4 godine. U to vrijeme dok je on bio u pritvoru ja sam bila dosta mlada, imala sam nekih 20 godina. Kada je on otišao u pritvor bila sam studentica, na ekonomskom fakultetu u Splitu. Međutim, nakon što je moj otac završio u pritvoru to je u znatnoj mjeri negativno utjecalo i na mene i na moju majku (suprugu tužitelja), upali smo kao obitelj u nezavidnu emocionalnu i financijsku situaciju. Ja sam morala brzo odrasti, uhvatiti se u koštac sa brojnim problemima vezanima za tekući život, sve me to poremetilo u daljnjem razvoju. Uslijed toga sam prekinula fakultet te pronašla posao kojim sam omogućila uzdržavanje mene i moje majke, s obzirom da moja majka u to vrijeme nije radila i nije ostvarivala zaradu. S druge strane morala sam se posvetiti brizi kako o ocu koji je u zatvoru i koga sam redovno tamo posjećivala, a s druge strane i majci koja je dosta emocionalno krhka i svaka situacija sa ulaskom tužitelja u zatvor dodatno ju je poremetila pa sam morala brinuti i o njoj. Naposljetku nisam mogla nastaviti fakultet već sam se u među vremenu zaposlila na brodu.

32.1. Na poseban upit zamj. pun. tužitelja, svjedokinja odgovara da je ona u opisanom razdoblju dok je njezin otac bio u pritvoru osjetila određeni pritisak od okoline, određenu stigmatu koju je njena okolina, tj. prijatelji, poznanici pa i rodbina su imali odnosno pokazivali prema njoj, a sve na temelju nekakvih medijskih neistinitih napisa koji su se neosnovano vezivali uz njezinog oca. Tu je stigmatu nažalost jasno osjetila i to ju je naravno pogodilo kao osobu.

32.2. Na poseban upit zz tuženika, svjedokinja odgovara da kada bi odlazila u posjete ocu on je bio razočaran, zbunjen, teško je podnosio te neosnovane medijske objave o njemu, teško se s tim nosio; to se sve moglo jasno osjetiti i o tome smo baš pričali.

33. Svjedok Jerko Kosor, sin Ivana, iz Kaštel Štafilića u svom iskazu na ročištu od 17. veljače 2025. godine (list 453 spisa Općinskog suda u Splitu Pn-150/2023) izjavljuje: Baš u vrijeme kada je tužitelj bio u pritvoru u zatvoru u Splitu ja sam tada bio zaposlen u zatvoru u Splitu u pravosudnoj policiji. Tako se sjećam tužitelja kao jednoga od zatvorenika. Sjećam se da je bio optužen za počinjenje kaznenog djela ubojstva. Međutim, naposljetku je oslobođen od te optužbe. Cijeli taj slučaj bio je poprilično medijski popraćen. Uprava zatvora bi naravno po potrebi mogla pridonijeti konkretne precizne podatke o cijelom razdoblju o kojem je tužitelj bio u zatvoru, o tome s kim je, kada u kojem razdoblju bio u zatvorskoj ćeliji i sl. S obzirom da je u zatvoru prisutan uvijek veći broj zatvorenika, a jedan od njih je u naznačenom razdoblju bio i tužitelj, ne mogu se sada sjetiti nekih posebnosti vezanih za tužitelja.

33.1. Na poseban upit zamj. pun. tužitelja, svjedok odgovara da koliko njega sjećanje služi tužitelj nije bio problematičan zatvorenik, već primjeren zatvorenik; a štoviše čini mi se da je tužitelj radio kao redar u zatvoru.

34. U svom nalazu i mišljenju od 2. studenog 2025. godine (listovi 461-470 spisa Općinskog suda u Splitu Pn-359/2024) sudska vještakinja za psihijatriju dr. Sanja Batina zaključuje kako slijedi.

34.1. Nalogom Naslova zatraženo je psihijatrijsko vještačenje u pravnoj stvari tužitelja Damira Vukovića protiv tuženika RH, u kojem bi se vještak trebao izjasniti na okolnost naknade štete i nanesenih duševnih boli zbog neosnovanog lišenja slobode, odnosno povrede ugleda, časti, slobode i osnovnih prava ličnosti poradi Kod tužitelja je po pritvaranju a i nakon izlaska iz zatvora došlo do značajnih promjena u gotovo svakom segmentu njegovog života.

34.2. U razgovoru sa vještakom se tužio na psihičke poteškoće, a isto tako i tijekom pritvaranja a i nakon izlaska iz pritvora nije potražio pomoć psihijatra nego se po anamnestičkim podacima povukao u sebe, bio depresivan, nije spavao. Navodi da je stres liječio abuzusom alkohola kada je izašao na slobodu.

34.3. Napominje se da je tužitelj trećom presudom Vrhovnog suda a skoro deset godina od početka sudskog procesa u potpunosti oslobođen optužbe za kazneno djelo ubojstva majke.

34.4. Uvažavajući gore navedene podatke mišljenja sam da je kod tužitelja objektivno ustanovljeno postojanje duševnih boli zbog povrede njegovog ugleda, časti, neosnovanog lišenja slobode i osnovnih prava ličnosti. U opisanoj kliničkoj slici tu bol izražavaju simptomi depresije, nesanice, socijalnog povlačenja, izbjegavanja kontakata s okolinom, gubitak sigurnosti u svim interpersonalnim relacijama, stigme za njega i članove njegove uže obitelji. Većina tih osjećaja javlja se paralelno s početkom tog sudskog postupka.

34.5. Također je realno da je osjećaj straha u ispitanika postojao nakon cijelog spektra realno ugrožavajućih okolnosti nastalih postupkom pritvaranja. Po pritvaranju je trpio strah jakog intenziteta 10 dana zbog adaptacije na penalne uvjete. Nakon toga je trpio sekundarni strah srednjeg intenziteta u trajanju od oko mjesec dana, te potom strah blagog intenziteta povremeno u trajanju od 5 do 6 mjeseci.

34.6. Ponovo se reaktivirao strah jakog intenziteta koji je tužitelj trpio dva do tri dana prije svakog od sudskih procesa u ovom predmetu.

34.7. Prognostička očekivanja s obzirom na tužiteljev strah se također mogu ocijeniti kao povoljna.

34.8. Tužitelj po izlasku na slobodu nakon 1240 dana boravka u istražnom zatvoru, a sve do zadnje presude Vrhovnog suda nije mogao dobiti vizu za navigavat na stranim brodovima i time puno više zarađivati, i onda sebi i svojoj obitelji omogućiti bolji život.

34.9. Napominje se da je zbog navedenog došlo i do oštećenja kvalitete života tužitelja, sa teškoćama socijalizacije uz osjećaj patnje, stigme u društvu, promjenom života u svim segmentima.

34.10. Mišljenja sam da su nanesene duševne boli zbog neosnovanog lišenja slobode, odnosno povrede ugleda, časti, slobode i osnovnih prava ličnosti izazvali kod tužitelja povredu duševnog integriteta umjerenog stupnja a trajnog karaktera što izraženo u postotku iznosi 20 % .

35. Iz obrazloženja prvostupanjske presude broj K 13/18 od 16. listopada 2018. proizlazi, nadalje, da je tužitelju optužnicom bilo stavljeno na teret da bi dana 26. siječnja 2010. oko 10,53 sati u Splitu, na adresi Vinkovačka 29/IV ušao u stan svoje tete Anđe Vuković, znajući da se u to vrijeme u stanu nalazi njegova majka Ana Vuković i u cilju oduzimanja života nasrnuo na nju dok se nalazila u kupaonici, te je udario tupotvrdim predmetom u predjelu desne strane čela i obrve, zadavši joj dvije rane razderotine, a potom iz neposredne blizine iz vatrenog oružja ispalio dva hica u

nju, zadavši joj pri tome ozljede koje su detaljno opisane i koje predstavljaju osobito teške i po život opasne tjelesne ozljede, uslijed kojih je oštećenica preminula, dakle, drugog usmrtio, pa da bi time počinio kazneno djelo protiv života i tijela – ubojstvo – djelo opisano i kažnjivo po čl. 90. KZ/97. Nadalje, u obrazloženju je završno navedeno da je sud imao situaciju da dio dokaza doista tereti optuženika, a dio, i to u dominantnom dijelu, ide in favorem optuženog, da materijalni dokazi nisu potvrdili osnovanost optužnice, jer nije dokazano da su tragovi papilarnih linija, koji su pronađeni u kupaonici stana Anđe Vuković, i nesporno potječu od optuženog Damira Vukovića, nastali upravo kritične prigode, već je ostala mogućnost da su ti tragovi od ranije kad je optuženik, što nije sporno, dolazio u stan svoje tete, da nije utvrđeno ni dokazano da su GSR čestice pronađene na jakni optuženika nastale, kako tvrdi optužnica, prilikom ispaljivanja hitaca iz vatrenog oružja u oštećenu, već je ostala mogućnost da su nastale na druge načine, da posredni dokazi odnosno indicije, kad ih se dovede u međusobnu vezu ali i suprotstavi s drugim indicijama, ipak ne čine nužno potreban zatvoreni krug da bi se na nesumnjiv način i bez ikakve dvojbe moglo zaključiti da je upravo optuženik počinio predmetno kazneno djelo, a posebno imajući u vidu da nije pronađen niti jedan motiv za počinjenje djela, a niti su pronađeni materijalni DNK tragovi na tijelima i odjeći optuženog i oštećene, a koji da su doista trebali biti pronađeni u slučaju da je optuženik počinitelj. I konačno, da je iz provjerenog alibija optuženika na pouzdan način utvrđeno je da je optuženik u vrijeme zločina bio na drugom mjestu, odnosno na drugom kraju grada. Stoga da su dokazi o počinjenju kaznenog djela na kojima se optužnica temelji bili nedovoljni i nedostatni za izricanje osuđujuće presude. U situaciji kad sud nije s potpunom sigurnošću i izvjesnošću mogao utvrditi je li optuženik počinitelj ili ne, i kad je u dvojbi, dužan je to riješiti presudom na način koji je povoljniji za optuženika, te je primijenjen institut "in dubio pro reo". Drugim riječima, na temelju raspoloživih i provedenih dokaza, da sud nije mogao sa potpunom sigurnošću i na pouzdan način utvrditi postojanje svih odlučnih činjenica radi čega je optuženika oslobodio od optužbe.

36. U drugostupanjskoj presudi broj I KŽ-679/18 od 16. listopada 2018. g. Vrhovni sud RH naglasio je da za vrijeme u koje se prema optužnici dogodilo ubojstvo optuženik imao alibi, s obzirom na to da ga je u to vrijeme više osoba vidjelo na drugom mjestu, da su dvije najčvršće i najkvalitetnije indicije, odnosno posredni dokazi, koji bi upućivali na to da se optuženik u vrijeme ubojstva nalazio na mjestu počinjenja (otisak ruke na zidu u kupaonici i GSR čestice na optuženikovo jakni) otpale jer je dvojbeno na koji su način ti dokazi nastali pa je primjenom pravno logičkog pomagala "in dubio pro reo" zaključeno da su nastali na način koji je najpovoljniji za optuženika. Vrhovni sud je ponovio da je, u situaciji kad se zaključak o kaznenoj odgovornosti počinitelja temelji samo na indicijama, kao posrednim dokazima, potrebno s potpunom sigurnošću utvrditi svaku od njih, a nakon toga ocijeniti čine li te indicije u svojoj ukupnosti takav zatvoreni krug koji bez rezerve omogućuje zaključke jednake onima koji bi se temeljili na izravnim dokazima. U konkretnom slučaju, da utvrđene indicije niti pojedinačno, a niti ukupno, a posebno imajući na umu činjenicu da nisu pronađeni materijalni DNK tragovi na tijelima i odjeći optuženika i oštećenice, a koji su trebali biti pronađeni u slučaju da je optuženik počinitelj djela koje mu se stavlja na teret, nemaju takvu kvalitetu da bi omogućavali zaključak da je upravo optuženik počinio kazneno djelo ubojstva na štetu svoje majke, kako mu je to optužnicom stavljeno na teret. Stoga da je pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda da u konkretnoj situaciji nije dokazano da je optuženik počinio djelo za koje se optužuje zbog čega ga je na temelju odredbe čl. 453. t. 3. ZKP/08 trebalo osloboditi optužbe.

37. Odlučujući o visini naknade koja tužitelju nedvojbeno pripada, trebalo je voditi računa prvenstveno o tome da je tužitelj pune tri godine i 144 dana bio u istražnom zatvoru, da je patio jer je bio okrivljen za monstruoan zločin ubojstva vlastite majke, da je bio obilježen osudom okoline i da se s tim morao nositi, da se osuda javnosti, pa čak i njegove obitelji i prijatelja, nastavila i nakon oslobađajuće presude jer je postupak koji se vodio protiv njega ostavio neizbrisiv trag; iz zatvora je izašao obilježen i stigmatiziran.

37.1. Na izloženi način tužitelj je pokretanjem kaznenog postupka, optužbom za ubojstvo, od supruga i oca "postao" ubojica vlastite majke o čemu su mediji redovno izvještavali, objavljujući njegove fotografije i podatke iz privatnog života. Takvo stanje zasigurno je utjecalo na psihi tužitelja, izazivalo depresiju, strah i nemoć, jer nije mogao zbog dužine trajanja postupka znati ishod, odnosno na koji način će kazneni postupak završiti i hoće li uspjeti dokazati svoju nevinost. Zbog osobito teškog kaznenog djela koje mu se stavljalo na teret tužitelj je zasigurno trpio osudu okoline i izoliranost.

37.2. Sud smatra kako je zbog situacije u kojoj se našao tužitelj trpio duševne boli jakog intenziteta, prvenstveno iz razloga što mu je oduzeta sloboda, a potom mu je uskraćen život na koji je dotada navikao.

38. Sloboda je temeljno ljudsko pravo, a dostojanstvo, ugled i čast se presumiraju kao osobine pojedinca u svakom društvu. Neutemeljenim pritvaranjem tužitelju su povrijeđena temeljna ljudska prava.

39. Novčana naknada koja se obistinjuje nikako ne može biti ekvivalent ugroženom, odnosno izgubljenom dobru, ali mora osigurati tuženiku, kao oštećeniku, mogućnost pribavljanja drugih dobara i ugodnosti koje će mu pomoći da lakše prebrodi tjelesnu i duševnu krizu nastalu kao posljedicu štete koja mu je nanesena neutemeljenim pritvaranjem.

40. Nadalje, kao sporno valjalo je raspraviti prigovor zastare istaknut od strane tuženika.

41. U odnosu na prigovor zastare za navesti je kako prema odredbi iz čl. 477. st. 1. ZKP-a pravo na naknadu štete zastarijeva u roku od tri godine od dana pravomoćnosti prvostupanjske presude kojom je okrivljenik oslobođen optužbe ili kojom je optužba odbijena, odnosno pravomoćnosti prvostupanjskog rješenja kojim je postupak obustavljen, a ako je u povodu žalbe rješavao viši sud - od dana primitka odluke višega suda.

42. Tužitelj je odluku Vrhovnog suda RH poslovni broj KŽ 679/2018-7 od 17. prosinca 2019. zaprimio u siječnju 2020. godine (po navodu tuženice iz odgovora na tužbu što tužitelj nije osporio) pa je sukladno odredbi čl. 478. st. 1. ZKP-a tada i počeo teći zastarni rok.

43. Zastarni rok je prestao teći 10. travnja 2020. kada je tužitelj podnio zahtjev za mirno rješenje spora, kako je to propisano odredbom čl. 478. st. 2. ZKP-a, kada je i nastupio zastoј postupka koji je trajao tri mjeseca, odnosno koji je trajao do 10. srpnja 2020.

44. Naime, prema odredbi iz čl. 478. st. 1. ZKP-a ako zahtjev za naknadu štete ne bude prihvaćen ili o njemu ne bude odlučeno u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, oštećenik može kod nadležnog suda podnijeti tužbu iz čega proizlazi da tada, kada su ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje tužbe, zastarni rok počinje teći iznova, pa bi u konkretnoj pravnoj situaciji zastarni rok za podnošenje tužbe računajući od 10. srpnja 2020. istekao s danom 10. srpnja 2023. Iz stanja spisa proizlazi da je tužba u predmetu podnijeta 24. travnja 2024. godine; pa bi dakle zastara nastupila u odnosu na ovaj predmet.

45. Međutim, iz stanja spisa proizlazi da je tužena dopisom od 02. veljače 2023. utvrdila da je zahtjev tužitelja pravno osnovan, te mu je ponudila plaćanje iznosa od 46.078,40 eura s osnova naknade štete, što nije ni sporno između stranaka (kada se navedeni iznos podijeli sa ukupnim brojem od 1240 dana koliko je tužitelj proveo u pritvoru, dođe se do iznosa od 37,16 EUR po jednom danu).

46. Tuženica je dakle priznala zahtjev tužitelja za iznos od 37,16 EUR po danu te je za taj iznos prema čl. 240. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje ZOO) nastupio prekid zastare koja je ponovno počela teći od dana priznanja, odnosno od 02. veljače 2023. (čl. 245. st. 2. ZOO-a), a kako je tužba podnijeta 24. travnja 2024. godine, za taj iznos tražbina tužitelja nije u zastari.

47. Slijedom svega naprijed navedenog, na temelju izvedenih dokaza, sud zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan u iznosu od 37,16 EUR novčane naknade po danu provedenom u pritvoru te za taj iznos nije nastupila zastara potraživanja.

48. Potrebno je istaći kako je pravomoćnim presudama Županijskog suda u Osijeku poslovnih brojeva GŽ-1320/2025-2 od 2. srpnja 2025., GŽ-1108/2025-2 od 2. srpnja 2025., GŽ-1106/2025-2 od 9. lipnja 2025., zatim Županijskog suda u Karlovcu, GŽ-365/2025-2 od 17. lipnja 2025., GŽ-364/2025-2 od 18. lipnja 2025., Županijskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj GŽ-282/2025-2 od 17. travnja 2025., GŽ-281/2025-2 od 7. travnja 2025., Županijskog suda u Puli - Pola, Poslovni broj: GŽ-607/2025-2 od 22. srpnja 2025., GŽ-394/2025-2 od 22. srpnja 2025., Županijskog suda u Bjelovaru Poslovni broj: GŽ-520/2025-2 od 17. srpnja 2025. - odlučeno o zahtjevima tužitelja Damira Vukovića protiv tužene Republike Hrvatske za isplatu naknade iz iste činjenične i pravne osnove na kojoj tužitelj temelji svoje potraživanje prema tuženiku u ovom predmetu, ali za druga vremenska razdoblja, odnosno za druge dane provedene u istražnom zatvoru.

48.1. U tim pravomoćno okončanim predmetima zauzet je identičan stav – kako je potraživanje tužitelja u zastari, osim iznosa od 37,16 EUR po danu, za koji je iznos prema čl. 240. st. 1. Zakona o obveznim odnosima nastupio prekid zastare koja je ponovno počela teći od dana priznanja, odnosno od 02. veljače 2023. (čl. 245. st. 2. ZOO-a).

49. U tom smislu ukazuje se na presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Brletić protiv Hrvatske od 16. siječnja 2014. (Zahtjev br. 42009/10) prema kojoj se sklop postupka, i pod pretpostavkom da se ne radi o istovjetnom zahtjevu prema mjerodavnom domaćem pravu, a koji obuhvaća iste stranke i odnosi na iste pravne odnose i iste okolnosti, spada pod isti materijalni opseg te bi ponovno raspravljanje po navedenom ugrozilo načelo pravne sigurnosti svojstvene članku 6. stavku 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava s protokolima 1, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 14 (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10).

50. Dakle, po ocjeni ovog suda tužitelju bi po osnovu naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode pripadala naknada u iznosu od 37,16 EUR za svaki dan koji je bio neosnovano lišen slobode, pa tako i za u ovom postupku utuženi dan 26. svibnja 2013. godine.

51. S obzirom kako je tužitelj predmetnom tužbom zahtijevao iznos od 345,29 €, a ovom presudom mu je dosuđen iznos od 37,16 €, to za više zatraženo preko dosuđenog, za iznos od 308,13 €, tužbeni zahtjev nije osnovan.

52. Na dosuđeni iznos naknade štete od 37,16 € tužitelju pripada zatezna kamata koja teče od dana podnošenja pisanog zahtjeva nadležnom ministarstvu, a sve temeljem odredbe čl. 1103. ZOO-a, to jest od 10. travnja 2020. pa do konačne isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. ZOO.

53. Slijedom iznijetog za više zatražene zatezne kamate tužbeni zahtjev nije osnovan.

54. Radi toga je odlučeno kao pod točkama I. i III. izreke.

55. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; u daljnjem tekstu ZPP), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/2022, 138/2023), te označenoj vrijednosti predmeta spora, kao i uspjehu u ovoj parnici.

56. U odnosu na uspjeh tužitelja u ovoj parnici, sud je imajući u vidu činjenicu da je tužitelj glede osnova potraživanja uspio u omjeru od 100%, glede visine u omjeru od 11%, cijenio uspjeh tužitelja u omjeru od cca. 55,50%.

56.1. Tuženik je prema tome uspio u parnici u preostalom omjeru od cca. 44,50%, pa tužitelju prema obračunu postotaka pripada trošak u omjeru od 11% (55,50% - 44,50%).

57. Na ime popisanog parničnog troška (listovi 82 i 83 spisa) tužitelju je priznato sljedeće: trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu od 100,00 EUR, trošak sastava tužbe u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 7. toč. 1. OT), trošak zastupanja na ročištu od 3. prosinca 2025. godine u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. OT), trošak zastupanja na ročištu od 6. svibnja 2026. godine u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. OT), odnosno ukupno iznos od 400,00 EUR.

57.1. Tom je iznosu pridodan iznos od 100,00 EUR na ime PDV-a, zatim iznos od 13,27 EUR na ime sudske pristojbe na tužbu te iznos od 13,27 EUR na ime sudske pristojbe na presudu.

57.2. Tako se dobije ukupni iznos od 526,54 EUR.

57.3. Navedeni iznos pomnožen sa obračunom postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici, tj. sa postotkom od 11% daje konačni iznos od 57,91 EUR.

58. Na dosuđeni iznos tužitelju pripada pravo na zatezne kamate koje teku od dana presuđenja, tj. od 21. srpnja 2026. godine do isplate (čl. 29. st. 1. i 2. ZOO).

59. Radi toga je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Splitu, 21. srpnja 2026.

S U D A C

Željko Borić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi, putem Općinskog suda u Splitu u tri primjerka, u roku 15 dana od dana dostave.

Dostaviti: tužitelju, po pun; tuženiku, po z.z;

Broj zapisa: **9-3088b-09807**

Kontrolni broj: **0a465-8db8e-994e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.